

ДОБРАТА БАБА

— Стойте мирно! — викна баба
и съсъ пръстъ ни се закали.
Но дѣсницата ѝ слаба
се отпустна на юргана.

Като всички баби стари,
тя е кротка, милостива —
ужъ започне да се кара,
а веднага се засмива.

Георги Караивановъ

БАЩА И СИНЪ

1.

Бай Недѣлко своя синъ
праща въ село Медовинъ
да завърши класоветъ
и му дава тъй съвети:

— Ти учи се, сине мой,
и безъ работа не стой!
тя — науката е слънце,
въ умоветъ — златно зрънце!

2.

Кольо съ книжкитѣ на двора
слуша бащиния гласъ.
Учи, крачи все нагоре,
и е вече въ трети класъ!

Презъ крайселската горичка
мѣта весело торбичка,
пжтъ предъ него се извива —
на училище отива.

Зиме гази снѣговетъ
и го брулятъ вѣтроветъ, —
всѣка вечеръ пакъ се връща
въ село, въ бащината кжща.

3.

Бай Недѣлко все рече:
— Имамъ учено момче!
То е чуденъ пресмѣтачъ —
рѣже, сякашъ е бръсначъ!

Па надъ Кольо се сведе
и му смѣтчица даде:

— Днеска, сине, купихъ азъ
отъ града оризъ и гасъ.
Толкова за данѣкъ дадохъ
и прасенцето продадохъ —
ха сега, моливъ вземи
и ми смѣтка направи!

4.

Тѣ паритѣ преброяватъ —
смѣтката излиза права!
Бай Недѣлко, съ погледъ благъ,
гали своя синъ-юнакъ
и отъ пояса тогава
съ радостъ вестникъ му подава:
— Ха, сега ми прочети
новинитѣ, сине, ти!

Кольо му чете на гласъ
за свѣта и за войнитѣ,
слуша татко му въ захласъ —
тъй минаватъ леко днитѣ...

Асенъ Босевъ